



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **TJ Spartak Čelákovice, z.s.**, IČO: 43750567
sídlem Masarykova 585/16, Čelákovice
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Novákem
sídlem Sokolská 1788/60, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

za účasti osob
zúčastněných
na řízení:

1) **město Čelákovice**
sídlem náměstí 5. května 11/1, Čelákovice
zastoupená advokátem Mgr. Ing. et Ing. Tomášem Kubíkem
sídlem Politických vězňů 21, Praha 1

2) **Povodí Labe, s. p.**
sídlem Víta Nejedlého 951/8, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2021, č. j. 114720/2021/KUSK,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl jako nedůvodné odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Čelákovice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 4. 8. 2021, č. j. MUC/08689/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím schválil stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení podle § 94j a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) stavební záměr osoby zúčastněné na řízení 1) (dále jen „stavebník“), označený jako „Čelákovice – sportoviště pro kolečkové sporty na pozemku parc. č. XA (ostatní plocha) a na pozemku parc. č. XB (ostatní plocha) v katastrálním území Čelákovice“ (dále jen „stavební záměr“ nebo „skate-park“).

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou (k aktivní žalobní legitimaci žalobce dále viz bod 12 rozsudku). Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
3. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas – žalobce výslovný, žalovaný implicitní (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
4. Dokazování soud neprováděl, neboť bylo možné rozhodnout toliko na základě obsahu správního spisu, který nevyžaduje provádění dokazování [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS] a na základě skutečností, které byly mezi účastníky nesporné [srov. § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Průběh řízení před správními orgány

5. Dne 19. 5. 2021 podal stavebník ke stavebnímu úřadu žádost o vydání společného povolení ke stavebnímu záměru na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB v katastrálním území Čelákovice (dále jen „dotčené pozemky“). Poté, co stavební úřad oznámil zahájení společného řízení účastníkům řízení (mj. žalobci coby vlastníkově sousedního pozemku parc. č. XC v tomtéž katastrálním území – dále jen „sousední pozemek“), uplatnil žalobce námítky, v nichž uváděl, že dotčené pozemky má od stavebníka vypůjčeny, že od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) přijal dotaci na rekonstrukci atletické dráhy na dotčených pozemcích, a už jen proto stavební záměr na dotčené pozemky „nepatří“. Žalobce k námítkám připojil rovněž vyjádření MŠMT ze dne 9. 6. 2016, v němž se uvádí mj., že „[p]řihláška objektu pro veřejné volnočasové aktivity přímo do ploch určených pro organizovaný sport (...) je naprosto nevhodné a bude zřejmě činnost (žalobce) velmi negativně narušovat, ať již bude technické oddělení obou prostorů jakékoli.“ Z toho důvodu MŠMT doporučilo výstavbu tzv. skate-parku v jiné části města Čelákovice.

6. Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad žádosti stavebníka vyhověl. Uvedl, že výpůjčka mezi stavebníkem a žalobcem zanikla již v roce 2015. Stran samotného stavebního záměru a jeho možného vlivu na okolí uvedl, že skate-park bude umístěn tak, aby nenarušoval činnost na atletickém oválu a ani na jiném hřišti v areálu městského stadionu. Odvolání, v němž žalobce argumentoval toliko existencí výpůjčky, žalovaný zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že stavebník již výpůjčku platně vypověděl.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a dalších podání účastníků a stavebníka

7. Nezákonnost napadeného rozhodnutí dle žalobce pramení z toho, že dotčené pozemky, na nichž má být stavební záměr realizován, jsou předmětem trvající výpůjčky na základě smlouvy o výpůjčce ze dne 12. 8. 2014, která byla uzavřena mezi žalobcem a stavebníkem. Stavebník coby půjčitel není oprávněn předmět výpůjčky (tj. dotčené pozemky) změnit, a není tedy ani oprávněn k realizaci stavebního záměru bez souhlasu žalobce coby vypůjčitele. Realizací stavebního záměru by bylo užívání dotčených pozemků pro sjednaný účel (provozování tělovýchovných, sportovních a rekreačních aktivit) znemožněno, neboť by došlo k zastavení vypůjčených pozemků. To by bylo v rozporu se soukromým zájmem žalobce ve smyslu § 18 odst. 2 stavebního zákona. Dalším důvodem nezákonnosti je pak dle žalobce skutečnost, že stavební záměr nepřipustně slučuje volnočasové aktivity a organizovaný sport. Na pozemcích, které jsou předmětem výpůjčky, je vybudována plnohodnotná atletická dráha, fotbalové hřiště a další sportovní prostory, které slouží organizovanému sportu. To samé platí o sousedním pozemku, který je ve vlastnictví žalobce a na němž se rovněž nachází fotbalové hřiště. Naproti tomu stavební záměr má sloužit volnočasovým aktivitám. Slučování sportovišť pro volnočasové aktivity a sportovišť pro organizovaný sport je nekoncepční a zcela nevhodné, což ostatně potvrdilo i MŠMT. V této souvislosti žalobce podotýká, že tzv. skate-parky jsou vyhledávaným místem pro uživatele návykových látek. Z uvedených důvodů by bylo umístění stavebního záměru v rozporu se zájmem na zachování soudržnosti společenství obyvatel a s veřejným zájmem ve smyslu § 18 odst. 1 a 2 stavebního zákona.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce není vlastníkem dotčených pozemků. V minulosti byl toliko oprávněným z výpůjčky dotčených pozemků. Výpůjčku však stavebník předčasně vypověděl dne 30. 6. 2015. Žalobu by proto soud měl jako nedůvodnou zamítnout.
9. Stavebník ve vyjádření k žalobě uvedl mj., že se ztotožňuje s důvody napadeného rozhodnutí a že žalobcem uplatněné námitky jsou irelevantní. Pokud jde o námitku stran výpůjčky, uvedl stavebník, že k jejímu ukončení došlo již v roce 2015. Žalobce uplatněním této námitky „supluje“ návrh na zahájení občanskoprávního řízení, k němuž však již není s ohledem na plynutí času oprávněn. Pokud jde o druhou námitku, postrádá žalobce k jejímu uplatnění aktivní legitimaci, neboť se jejím prostřednictvím domáhá toliko ochrany veřejného zájmu. V dalším vyjádření stavebník dodal, že žalobcovo právo z výpůjčky dotčených pozemků (která byla nadto již zákonným způsobem vypovězena) není vlastnickým ani jiným věcným právem, které by žalobci zakládalo účastenství v územním či stavebním řízení podle § 85 či § 109 stavebního zákona. Žalobce byl účastníkem řízení pouze z důvodu vlastnictví sousedního pozemku. Nijak však neprokázal, jak a čím by mělo být jeho vlastnické právo k tomuto pozemku stavebním záměrem dotčeno.
10. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného a stavebníka nadále trval na tom, že výpůjčka stále trvá. Nadále uváděl také to, že mísení sportoviště pro volnočasové aktivity a sportovišť pro

organizovaný sport je nevhodné a nekoncepční, což potvrdilo i MŠMT. Jedná se o odborný názor orgánu veřejné moci na úseku sportu a mládeže, a je proto třeba jej brát v potaz.

11. Ve vyjádření ze dne 28. 4. 2022 stavebník dále předkládal argumenty na podporu tvrzení, že výpůjčka byla již platně ukončena jednostranným vypovězením. Nadále popíral, že by umístění záměru v lokalitě bylo nevhodné. Ve vyjádření ze dne 20. 4. 2023 stavebník soud informoval o tom, že stavební záměr byl již dokončen a kolaudačním souhlasem ze dne 3. 11. 2022 bylo povoleno jeho užívání. V současné době dle stavebníka již bezproblémově koexistuje s ostatními sportovišti v sousedství.

Posouzení žaloby

12. Před posouzením samotných žalobních bodů soud uvádí, že předpokladem aktivní procesní (žalobní) legitimace je tvrzení o zkrácení na veřejných subjektivních právech. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je tedy tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je dána, pokud s ohledem na tvrzení žalobce nelze zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 - 86, č. 1764/2009 Sb. NSS). V nyní projednávané věci žalobce tvrdí jednak to, že stavební záměr je v rozporu s jeho soukromým zájmem, neboť byl proti jeho vůli napadeným rozhodnutím umístěn na pozemcích, které užívá na základě právního poměru výpůjčky se stavebníkem. Dále žalobce argumentuje nevhodným slučováním volnočasových aktivit a organizovaného sportu, pro který byly dotčené pozemky doposud určeny a kterému slouží rovněž sousední pozemek v jeho vlastnictví. Na něm se nachází fotbalové hřiště. Žalobce vyjadřuje obavu, že organizovaný sport v lokalitě výstavbou skateparku utrpí a zmiňuje „*negativní historické zkušenosti*“ s takovými sportovišti. Má za to, že skatepark bude vyhledávaným místem pro uživatele návykových látek. V případě žalobce soud dospěl k závěru, že podmínku „tvrzení“ myslitelného zásahu do jeho právní sféry – zejména s ohledem na jeho vlastnické právo k sousednímu pozemku, který by dle jeho náznaků mohl být zasažen „imisemi“ svého druhu – splnil, a žalobu proto propustil do řízení.
13. Soud úvodem dále poznamenává, že žalobce byl – jak stavebník v jednom ze svých vyjádřeních adresovaných soudu správně poznamenal – účastníkem společného územního a stavebního řízení evidentně jen z pozice vlastníka sousedního pozemku [§ 94k písm. e) stavebního zákona]. Jiného důvodu pro jeho účastenství v řízení před správními orgány nebylo. Žalobce sice tvrdí, že je oprávněným z výpůjčky dotčených pozemků, která dle jeho přesvědčení dosud trvá, avšak práva vyplývající z tohoto relativně-právního poměru mezi půjčitelem a vypůjčitelem (ať už je tvrzení žalobce o trvání výpůjčky pravdivé, či nikoliv) nejsou srovnatelná s vlastnickým či jiným věcným právem. Žalobci tak případná práva vyplývající z výpůjčky nemohla založit účastenství ve společném územním a stavebním řízení rovněž z titulu uvedeného v § 94k písm. d) stavebního zákona (dle kterého je účastníkem řízení vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné **věcné** právo k tomuto pozemku; srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011 - 85).
14. Důvodem účastenství žalobce ve společném územním a stavebním řízení bylo toliko jeho vlastnické právo k sousednímu pozemku (a žalobce proto v řízení před správními orgány mohl úspěšně uplatňovat pouze ty námitky, které souvisí s ochranou tohoto jeho vlastnického práva). Případná existence relativního majetkového práva žalobce k dotčeným pozemkům nepostačuje k závěru o dotčení v jeho právní sféře, a žalobci tak v tomto rozsahu nesvědčí aktivní legitimace. Právo vypůjčitele na užívání propůjčené nemovitosti není (na rozdíl od vlastnického práva) absolutním právem působícím *erga omnes*, nýbrž relativním právem působícím výlučně ve vztahu mezi půjčitelem a vypůjčitelem. Soudní ochrana tohoto relativního práva je pak zajištěna možnostmi danými vypůjčiteli v rámci občanského řízení soudního domáhat se různými typy žalob ochrany svých práv vůči půjčiteli (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2005, č. j. 2 As 1/2005 - 62, č. 806/2006 Sb. NSS). Právo vypůjčitele je právem poskytnutým tím, kdo je oprávněn přímo či zprostředkovaně věcí disponovat. Vypůjčitel má toliko právo požadovat na tom, kdo mu věc přenechal k

užívání, aby mu zajistil nerušené užívání věci v souladu s uzavřenou smlouvou. Uvedené závěry platí obdobně i pro jiná relativní majetková práva (nájem, pacht, výprosa).

15. I kdyby však vydáním napadeného rozhodnutí mohlo k nějakému dotčení veřejného subjektivního práva žalobce vyplývajících z výpůjčky dotčených pozemků dojít, přesto by soud musel námitku, podle které stavebník nebyl s ohledem na své smluvní závazky oprávněn stavební záměr realizovat bez souhlasu žalobce, vyhodnotit jako zjevně nedůvodnou. Nebylo totiž rozhodně povinností stavebního úřadu a ani žalovaného zabývat se ryze soukromoprávní rozepří žalobce a stavebníka o tom, zda jsou dotčené pozemky předmětem trvající výpůjčky, či nikoliv, jakož ani to, jaká práva a povinnosti z uzavřené smlouvy pro smluvní strany vyplývají. Stejně tak nebylo povinností a ani právem správních orgánů při posuzování žádosti stavebníka jakkoliv zohledňovat, zda vypůjčitel s realizací stavebního záměru souhlasí, neboť správním orgánům stavební zákon a ani žádný jiný předpis takovouto povinnost neukládá. Stavební zákon vyžaduje doložení souhlasu s navrhovaným stavebním záměrem pouze v případě vlastníka pozemku, na němž má být stavební záměr proveden, nejde-li současně o žadatele o vydání příslušného rozhodnutí (§ 184a stavebního zákona). V tomto ohledu tak soud souhlasí se stavebníkem, že žalobce žalobou *de facto* pouze „supluje“ návrh na zahájení řízení před civilním soudem, neboť prostřednictvím uplatněných námitek se zjevně bere nikoliv za svá veřejná subjektivní práva, nýbrž za práva vyplývající ze vztahu založeného smlouvou uzavřenou na základě příslušných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, tedy za svá práva soukromá.
16. Žalobce dále namítá, že stavební záměr nepřipustně slučuje volnočasové aktivity a organizovaný sport, což je v rozporu se zájmem na zachování soudržnosti společenství obyvatel a s veřejným zájmem ve smyslu § 18 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Stavebník se domnívá, že uplatnění takovéto námitek žalobci nepřisluší, neboť se ochrany veřejného zájmu nemůže domáhat.
17. Soud souhlasí se stavebníkem, že nelze připustit, aby právo brojit proti nezákonným rozhodnutím svědčilo každému, tedy nijak neohraňované skupině osob, jež nejsou přímo dotčeny na svých právech a jež by se tak pasovaly do role veřejného dohlázeatele nad zákonností výkonu veřejné správy. Byť univerzální kontrolní mechanismy existují (obecná dozorová činnost nadřízených správních orgánů, žaloba ve veřejném zájmu nejvyššího státního zástupce či veřejného ochránce práv podle § 66 s. ř. s. atd.), žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. mezi ně nepatří. Přesto soud stavebníkovi nemůže přisvědčit v názoru, že žalobce uplatněním námitek o nevhodném slučování volnočasových aktivit a organizovaného sportu nebrání také svůj zájem. Žalobce byl totiž (jak vyplývá ze spolkového rejstříku) jako spolek coby sdružení osob vedených společným zájmem (srov. definici spolku v § 214 odst. 1 občanského zákoníku) založen za účelem provozování a organizování sportovní činnosti. Jak přitom vyplývá ze žaloby, žalobce se obává negativního vlivu stavebního záměru na organizovaný sport (atletiku, fotbal) nejen na dotčených pozemcích (k nimž mu, jak soud vyložil shora, nesvědčí žádné právo, které by v tomto řízení mohl bránit), nýbrž i na organizovaný sport (fotbal) na sousedním pozemku v jeho vlastnictví.
18. Jak poznamenal NSS v rozsudku ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 220/2022 - 45, implicitní vypořádání otázky dotčení právní sféry žalobce lze akceptovat pouze v případech, kdy o něm nelze mít rozumné pochybnosti (např. žalobci byla uložena správní sankce či jiná povinnost, nebyla mu přiznána dávka sociálního zabezpečení apod.). V případě otázky, zda

se stavební záměr dotkne právní sféry vlastníka sousedního pozemku, však výslovné posouzení musí být nezbytnou součástí závěru o důvodnosti žaloby, neboť zasažení veřejných subjektivních práv žalobce v takovém případě není samozřejmé. Soud dospěl k závěru, že ačkoliv stavební záměr má teoreticky určitý potenciál právní sféru žalobce zasáhnout, neboť si dokáže představit, že skate-park a s ním spojené imise (např. obtěžování rušivým hlukem, pohledem) může spolkovou činnost žalobce (výchovu mládeže k organizovanému sportu) rušit, správní orgány nepochybily, pokud navzdory námitkám žalobce o nevhodném mísení organizovaného sportu a volnočasových aktivit žádosti stavebníka o povolení ke stavebnímu záměru vyhověly.

19. Námitka žalobce, že provozování organizovaného sportu v lokalitě (mj. na sousedním pozemku) utrpí v důsledku umístění stavebního záměru, představuje tzv. občanskoprávní námitku. Správný postup je v případě uplatnění občanskoprávní námitky takový, že stavební úřad si nejprve občanskoprávní námitku, na jejímž řešení se účastníci nedokázali dohodnout, posoudí z hlediska veřejného práva, tj. *„na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem“* (§ 94n odst. 4 věta první stavebního zákona). Pokud neshledá rozpor s veřejným právem, který by bránil umístění stavby do území nebo jejímu povolení, učiní si následně o důvodnosti občanskoprávní námitky úsudek, aby mohl rozhodnout ve věci samé (§ 94n odst. 4 věta druhá stavebního zákona; srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019 - 37, č. 4076/2020 Sb. NSS).
20. Soud však uvádí, že žalobce námitku o nevhodném mísení organizovaného sportu a volnočasových aktivit poprvé dostatečně určitě formuloval teprve v žalobě. V průběhu řízení před stavebním úřadem žalobce uvedl pouze to, že MŠMT doporučilo stavební záměr realizovat v jiné části města. Stavební úřad v odpovědi na to ve stručnosti uvedl, že skate-park nebude organizovaný sport rušit. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce argumentoval pouze trvající výpůjčkou dotčených pozemků; žádné námitky o možných imisích spojených se stavebním záměrem (obtěžování pohledem návštěvníků skate-parku na sportující mládež, hlukové imise atd.) však v odvolání nezazněly, a žalovaný proto prvostupňové rozhodnutí přezkoumal toliko z hlediska jeho souladu s právními předpisy. „Vhodnost“ stavebního záměru z hlediska zájmů žalobce (tedy to, zda nebude žalobcovo vlastnické právo provozem skate-parku zasaženo nad míru přiměřenou místním poměrům) žalovaný nehodnotil. Ani soud proto nemohl občanskoprávní námitku žalobce posuzovat „z první linie“. Mohl k námitce žalobce posoudit pouze to, zda rozhodnutí, jímž byl stavební záměr umístěn, obстоjí z hlediska veřejnoprávních limitů.
21. Stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení posuzuje v souladu s § 94o stavebního zákona toliko to, zda je stavební záměr v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů (např. zda je v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území), zda je v souladu s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem a zda je v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo stavebního zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.
22. Žalobce nicméně nenamítá, že by stavební záměr odporoval některému z požadavků stavebního zákona, jeho prováděcích předpisů či zvláštních právních předpisů a ani soud žádný rozpor stavebního záměru s veřejným právem z důvodu jeho údajné „nevhodnosti“

nespatřuje. Žalobce netvrdí ani to, že se před vydáním prvostupňového, resp. napadeného rozhodnutí měl ke stavebnímu záměru vyjádřit některý z dotčených orgánů, který by stavební záměr posoudil z hlediska jím chráněného veřejného zájmu, který by se současně „překrýval“ s některým ze soukromých zájmů žalobce.

23. Ani vyjádření MŠMT z roku 2016 předkládané žalobcem v průběhu správního i soudního řízení správního, v němž jmenovaný ústřední orgán státní správy hovoří o nevhodném umístění stavebního záměru a o pravděpodobně negativním vlivu na spolkovou činnost žalobce nesvědčí o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Toto vyjádření jednak není závazným stanoviskem dotčeného orgánu, a jeho obsah proto nebyl pro správní orgány závazný, jednak bylo vydáno téměř 5 let před zahájením společného územního a stavebního řízení.
24. S ohledem na výše uvedené vyhodnotil soud rovněž druhý žalobní bod o nevhodnosti, resp. nekonceptčnosti stavebního záměru s ohledem na jeho zasazení do lokality, která dosud dle žalobce žije toliko organizovaným sportem, jako nedůvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

25. Soud dospěl k tomu, že námitky žalobce nejsou důvodné a vzhledem k tomu, že nezjistil ani žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
26. Soud neprovedl k důkazu četné listiny, které soudu žalobce doručil. Jednalo se o rozsudky civilních soudů řešící soukromoprávní spory žalobce a stavebníka, smlouvu o výpůjčce ze dne 12. 8. 2014, rozhodnutí MŠMT o poskytnutí dotace ze dne 2. 10. 2014, výzvu stavebníka k předčasnému vrácení vypůjčených pozemků ze dne 19. 5. 2014, zprávu o daňové kontrole ze dne 10. 1. 2019, zřizovací listinu Čelákovické sportovní, p. o, fakturu ze dne 8. 10. 2018, zprávu o daňové kontrole ze dne 10. 1. 2019 či dopis MŠMT ze dne 22. 12. 2017. Uvedenými listinami žalobce prokazoval pouze skutečnost (existenci výpůjčky dotčených pozemků), která – jak soud vyložil shora – byla pro posouzení věci zcela irelevantní. Soud k důkazu neprovedl ani mapy, plány a fotografie, kterými žalobce podporoval své tvrzení o nevhodném slučování volnočasových aktivit a organizovaného sportu. Rovněž provedení těchto listin by bylo s ohledem na shora uvedené zjevně nadbytečné. Soud nevyhověl ani důkazním návrhům stavebníka, neboť rovněž jím předloženými listinami hodlal prokázat pouze skutečnosti, které nebyly pro posouzení věci důležité. To samé platí pro návrh na výslech svědka Ing. P. B., ředitele Čelákovické sportovní, p. o.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.
28. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 27. listopadu 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu